

[Steen.]

rørende disse Forhold, som de er i Øjeblikket, nemlig at de unge, som gaar ud i Landbrugserhvervet, kan paaregne en Løn, der, naar Kost og Ophold virkelig vurderes til det, det er værd, fuldt ud vil betyde et Udbytte, svarende til, hvad de opnaar for Arbejde i Byerne, naar alt gøres rigtigt op, og ikke mindst, naar Risikoen for Arbejdsløshed tages i Betragtning.

I Spørgsmaalet om Arbejdsløshedens Bekæmpelse er det klart, at der maa vi ogsaa fremefter have Opmærksomheden henvendt paa alle de Muligheder, der foreligger, men det er vor Opfattelse, at man først og fremmest maa tilrettelægge Forholdene saaledes, at Erhvervslivet optager og beskæftiger de flest mulige og, hvis man gaar til ekstraordinære Foranstaltninger, da at have for Øje, at det, der derigennem skal udføres, virkelig betyder Skabelse af Værdier. Det mener jeg er Tilfældet med de Love, som jeg her har fundet Anledning til at sige et Par Ord om.

Endelig er der i denne Samling gennemført en Lov, som jeg føler Trang til at sige lidt om, og det er Loven om Ferie med Løn, ikke af Hensyn til Lovens enkelte Bestemmelser, som de i dette Øjeblik er formet, det er højst sandsynligt, at Erfaringerne vil medføre, at den ene eller den anden af disse Bestemmelser maa ændres, men jeg føler Trang hertil for at sige, at her er der efter min Opfattelse ved selve Lovens Princip gennemført et betydningsfuldt socialt Fremskridt af varig Karakter. Jeg undervurderer paa ingen Maade den Forbedring i Retning af en rimeligere Fordeling af Livsgoderne, som Arbejderbefolkningen gennem Tiderne i dette Land har tilkæmpet sig gennem Lønforhøjelser. Men en opnaaet Lønforhøjelse er aldeles ikke Udtryk for nogen varig Bedring. Det regner jeg derimod det for at være, at der fæstnes for Folk den Tilstand, at praktisk talt alle faar Del i det Livsgode, vi anser en Ferie for at være.

Derefter vil jeg gerne sige et Par Ord om Forfatningsspørgsmaalet. Der er jo nu kun nogle Maaneder tilbage, inden den om Spørgsmaalet nedsatte Kommission skal have tilendebragt sit Arbejde. Da er det Regeringens Opgave at udarbejde og forelægge Forslag, og saa er det paa Tide for hver enkelt her i Rigsdagen at tage sin

Stilling og endelig ved Folkeafstemning for hver enkelt i Landet at gøre det. Jeg har i den Tid, der er gaaet, stadig været Tilhænger af og benyttet enhver Lejlighed til at sige det, at over for de Vanskeligheder, dette Spørgsmaal kunde medføre, vilde Tiden være den bedste Læge, men nu har Tiden ogsaa gjort sin Gerning. Nu maa der tages Stilling til det, men at det har været rigtigt at give Tid, vil næppe nogen bestride, som virkelig oprigtigt ønsker, at det Spørgsmaal bliver løst. Vor Stilling til Problemet er klar. Vi ønsker en Forfatning, der bygger paa lige Ret for alle, Særret for ingen. Det konservative Folkeparti har jo nu for sit Vedkommende tilsluttet sig denne Tanke. At det skulde volde nogen Vanskelighed, inden Partiet kunde naa hertil, er der efter min Opfattelse ikke den fjerneste Grund hverken til at forundres over eller lige saa lidt til at hovere over.

Som dansk Forfatnings Historie har formet sig, som Partiernes Stilling i Folket har været til dette Spørgsmaal, maatte der naturligvis komme et Tidspunkt, hvor der fandt et Opgør Sted mellem dem, der var villige til at sætte deres Kræfter ind paa et Arbejde for Konservatismens Ideer paa det Grundlag, Tiden havde givet dem at arbejde paa, og dem, der engang havde indrettet sig paa, at for disse Ideer kunde man arbejde under andre og gunstigere Forhold end dem, hvorunder andre maatte kæmpe for deres Ideer. Men selve den Kendsgerning, at den Særret, der engang var Tale om, i den Situation, der her foreligger, ikke var noget, der skulde handles bort, men noget, som var tabt og var tabt i en lang og bitter Kamp, en Kamp, der var ført alt for længe, til Skade for Helheden og efter min Vurdering ikke mindst til Skade for Konservatismens selv — ja, alt dette skal jo ifølge Udviklingens Lov give de første Sejren. Om der endnu skulde være en eller anden tilbage, som ikke forstaar dette og ikke vil være med til det, vil i det afgørende Øjeblik ikke betyde noget afgørende.

Hvad Partiet Venstres Stilling angaar, har Tiden jo ogsaa her medført en Forandring og en Forandring til det bedre. Jeg tager dog udtrykkelig Forbehold over for Hr. Madsen-Mygdal, der i hvert Fald efter hans Taler at dømme stadig væk ikke